

'Ik ben goed in mijn eigen Franse stijl'

Zangeres Patricia Kaas in De Oosterpoort

Patricia Kaas. Wereldwijd heeft ze meer dan 16 miljoen albums verkocht. Op 16 mei vertegenwoordigt ze Frankrijk in de finale van het Eurovisie Songfestival. Dinsdag staat ze op het podium van De Oosterpoort in Groningen met haar show *Kabaret*, een hommage aan de muziek en de sfeer van de jaren dertig. "Ik ben dol op die doorrookte zwart-wit sfeer van sterke vrouwen, prostitutie en matrozen."

Door Rob de Kam

Wat heeft een wereldwijd bekende, gerenommeerde zangeres eigenlijk op het Eurovisie Songfestival te winnen? Patricia Kaas kan wel om de vraag lachen op haar hotelkamer in Stuttgart. "Eerlijk gezegd was ik zelf ook nogal verrast toen de Franse televisie mij vroeg. Maar ik houd van uitdagingen, dus ik heb ja gezegd. Ik zie niet in hoe het me zou kunnen schaden, ik vind het prachtig om als ambassadrice van de Franse muziek op te treden. En, laat dat duidelijk zijn, ik ga om te winnen." De vaderlandse Toppers kunnen hun borst dus alvast natmaken, mochten ze er al in slagen de finale te bereiken.

Eén ding is zeker: Kaas zal niet meegaan in de trend om te willen scoren met uitbundig uiterlijk vertoon: "Ik zing mijn

lied, heel eenvoudig met een microfoon op een standaard. Dat moet het doen." Ze is blij dat de Franse tv het lied *S'il fallait le faire* (Als het zou moeten) als haar inzending gekozen heeft. "Het is één van mijn favoriete nummers van mijn nieuwste cd *Kabaret*: vol energie, heel Frans, maar wel in een moderne jas."

Kabaret heet ook het programma waarmee ze dinsdag Groningen aandoet. "Het is veel meer dan een concert, het is een echte show." Kaas benaderde een keur aan Franse theatermakers, componisten en choreografen voor het programma. "Ik houd van samenwerken, de muziekwereld is normaal zo gesloten, ik mag graag verder kijken. In *Kabaret* zing ik niet alleen, ik gebruik ook film, er is een danseres, ik dans zelf, ik lees voor. Het is een hommage aan de jaren dertig, aan de vrouwen uit die tijd vooral. Sterke, fatale, mannelijke vrouwen. Arrogante vrouwen ook, want je moest toen wel arrogant zijn om mannelijk te durven zijn. Ik bewonder onafhankelijke vrouwen met karakter, van jongs af aan. Als kind zong ik al *Lili Marleen* van Marlene Dietrich. Ik houd ook van de ambiance van de jaren dertig: dat zwart-witte, doorrookte, die bizarre sfeer van prostitutie en matrozen. De jaren dertig, dat was het cabaret in Berlijn, de jazz van St. Germain in Parijs, de tango in Buenos Aires. En ik heb die muziek, die sfeer, vertaald naar het heden."

Kaas werkt doorgaans met componisten en tekstdschrijvers, ze noemt zich liever ook geen chansonière of popster, meer een *interprète*, een vertolkster. Toch staat haar naam wel degelijk als tekstdschrijver vermeld bij *Une dernière fois* (Een laatste keer), een van de beste nummers op *Kabaret*: "Dat lied gaat over mijn overleden moeder. Het ontstaan van het nummer heeft veel te maken met het verzoek om deel te nemen aan het Eurovisie Songfestival. Dat vindt namelijk plaats op 16 mei, dat is de sterfdag van mijn moeder. Ik zing nooit op die dag, al twintig jaar lang niet. Dan brand ik normaal gesproken een kaars, ik leg bloemen. Daarom heb ik ook lang gearzeld of ik wel mee wilde doen."

Une dernière fois gaat over het onmogelijke verlangen nog een keer een geliefde te willen terugzien, over een liefde die niet uitgesproken is: 'C'est pour ça que je chante, daarom zing ik', luidt een van de regels van het refrein. Voor het Songfestival was dit lied geen optie, zegt Kaas: "Het is te persoonlijk, te intiem."

Patricia Kaas werd in 1966 als lid van een groot arbeidersgezin geboren in Forbach, een dorpje in Lotharingen, vlakbij de Duitse grens. Haar moeder was Duitse, haar vader een Franse mijnwerker. Haar carrière heeft haar ver gebracht, maar het verleden is ze niet vergeten. "Ik weet waar ik vandaan kom. Ik weet dat je er voor moet zorgen dat je de goede mensen om je heen hebt. Natuurlijk is mijn leven sterk veranderd, maar in mijn persoonlijkheid, in mijn karakter, zie je mijn jeugd terug. Mijn wilskracht, mijn kracht, mijn discipline, dat zijn mijn ouders."

Platt was de voertaal in huize Kaas, waar vader elke avonds doodmoe en zwart uit de kolennijn terugkeerde. Pas op school leerde ze Frans en beschaafd Duits. Lachend: "Of ik ooit in het Platt gezongen heb? Nee zeg, dat klinkt nergens naar." Ze is zich bewust van haar gemengde achtergrond: "Mijn Duitse kant, dat is de wilskracht, het veeleisende; mijn gevoeligheid is mijn Franse kant."

De zangeres heeft diverse onderscheidingen op zak, onder meer een prijs voor het stimuleren van de Frans-Duitse vriendschap en het Duitse Bundesverdienstkreuz, een eer die zij deelt met grensoverschrijdende beroemdheden als tv-maker Rudi Carrell, voetbaltrainer Otto Rehhagel en Hildegard Knef, een zangeres die ze zeer bewondert. "Mijn moeder vond dat Verdienstkreuz prachtig, maar mijn eerste reac-

■ PASPOORT PATRICIA KAAS

1966 geboren in Forbach, Frankrijk.
1977 begin wekelijkse optredens
1985 eerste single *Jalouse*, gefinancierd door de acteur Gerard Depardieu
1987 doorbraak met single *Mademoiselle chante le blues*
1990 tweede album *Scene de vie* komt ook uit in de VS
1991 World Music Award
1993 Wereldtournee langs 19 landen
1993-2005 elke drie jaar een nieuw studioalbum, afgewisseld met live-albums
2003 Bundesverdienstkreuz
2008-2009 album en tournee *Kabaret*
2009 deelname Eurovisie Songfestival

tie was: 'mijn God, waar heb ik dat aan te danken? Mijn enige verdienste is dat ik tussen twee landen in ben geboren!'

Kaas verloochent haar eenvoudige afkomst niet. Regelmatig treedt ze op voor goede doelen, voor de Restos du coeur - Franse eetgelegenheden voor armen -, voor zieke kinderen, voor de Franse troepen in Kosovo, voor de slachtoffers van de kernramp bij Tsjernobyl. "Ik praat er niet graag over, ik wil niet de indruk wekken dat ik dat soort concerten gebruik om reclame voor mezelf te maken. Maar ik vind het belangrijk er tijd voor vrij te maken. Niet dat ik de illusie heb dat ik de wereld kan veranderen, ik ben al blij wanneer ik een glimlach op een gezicht kan toveren."

Haar benefietconcert bij Tsjernobyl past bij haar grote populariteit in Rusland. Naar de reden daarvan kan ze alleen maar gissen. "Dat is al twintig jaar zo, misschien kwam ik daar ooit op het juiste moment met het juiste lied. Ze houden daar ook van mijn levensgeschiedenis: een meisje uit een eenvoudig, groot gezin dat vecht voor een eigen plek en succes heeft. Ik ben, denk ik, voor veel Russen ook de verpersoonlijking van de elegante Française. Dat is heel flatteus, maar het verbaast me nog steeds. Ik doe alleen waar ik goed in ben: ik zing."

Buiten haar geboorteland Frankrijk en een land als Rusland is het in de loop der jaren ook voor Patricia Kaas steeds moeilijker geworden om een breed publiek te bereiken, de Engelstalige muziek domineert de wereld, de kennis van het Frans neemt af, zeker onder de jeugd. "Dat is een probleem, ik besef ook dat ik geen sterstatus heb in uw land, maar ik heb wel een publiek, een publiek dat hopelijk vooral komt voor mijn stem. Ik weet wat mijn naam in het Nederlands betekent, dus zeg ik: er komt heel luxe *fromage* uit Frankrijk. Ik kan wel besluiten om vanaf morgen alleen nog maar in het Engels te zingen, maar er zijn zoveel artiesten die daar beter in zijn dan ik. Ik ben goed in mijn eigen, Franse stijl."

■ CONCERT EN CD

Patricia Kaas brengt haar show *Kabaret* op dinsdag 17 februari in De Oosterpoort in Groningen. Aanvang: 20.30. Entree: 40 euro. De cd *Kabaret* is verschenen bij Richard Walter Entertainment. Meer informatie over Patricia Kaas op www.patriciakaas.net.

Foto's: Solve Sundsbo

